

İmam-ı Ebu Davud

Kütüb-i Sitte denilen meşhur altı hadis-i şerif kitabından biri olan Süneni Ebu Davud'un sahibi. İsmi, Süleyman bin Eşas bin İshak bin Beşir'dir. Ebu Davud künyesiyle meşhur olup, Sicistâni nisbesiyle bilinir. 817 (H.202)'de Sicistan'da doğdu. 889 (H.275)'de Basra'da vefat etti.

Küçük yaşta ilim tahsiline başlayan Ebu Davud Sicistâni; Horasan, Şam, Irak, Hicaz, Mısır gibi ilim merkezlerine giderek zamânının tanınmış âlimlerinden ilim tahsil etti ve hadis-i şerif dinledi. Tefsir ve Hanbeli fıkhnı da tahsil edip, yüksek ilmi dereceye ulaştı. Hadis-i şerif öğrenmek için uzun yolculuklar yaptı. Müslim bin İbrahim, Süleyman bin Harb, Ebu Mamer el-Makad, Yahya bin Main, Ahmed bin Hanbel gibi büyük âlimlerden rivayetlerde bulundu. Hadis ilminde sika (güvenilir) bir âlim olan ve ilmi derece bakımından imam-ı Buhari ve imam-ı Müslim'den sonra gelen Ebu Davud Sicistâni'den, Bağdat'ta bulunduğu sırada, oğlu Abdullah, Ebu Abdurrahman en-Nesai, Ahmed bin Muhammed bin Harun ve başka âlimler rivayette bulundular. Bilhassa fıkhi konularla ilgili hadis-i şerifleri topladığı ve bu hususta pek kıymetli bir kaynak olan Sünen kitabını imam-ı Ahmed bin Hanbel'e arz edip, onun takdirine kavuştu.

Mu'cem kitaplarında ve hadis-i şerif fihristlerinde D (dal) harfiyle ifade edilen Sünen-i Ebu Davud'a daha sonraki zamanlarda birçok şerhler yazılmıştır. Bu şerhlerden; Azimâbâdi'nin yazdığı Avn-ül Mabud, Hattabi tarafından yazılan Meâlim-üs-Sünen, imam-ı Süyuti tarafından yazılan Mirkâd-üs-Süud ilâ Süneni Ebi Davud adlı eserler zikredilebilir. Son zamanlarda yazılan El-Menhel-ül-Azb-ül-Mevrud adlı şerh yarım kalmış, daha sonra üzerine tekmile yazılarak basılmıştır.

Ebu Davud hazretleri, beş yüz bin hadis-i şerif içinden seçtiği 4800 hadis-i şeriften şu dördünün insanlar için çok önemli olduğunu bildirmiştir:

(Ameller niyetlere göredir.)

(İnsanın kendisine faydası olmayan şeyleri terk etmesi Müslümanlığının güzelliğindedir.)

(Bir mümin kendisi için istediği ve sevdiği bir şeyi, (din) kardeşi için de istemedikçe imanı kâmil olmaz.)

(Helal meydanda, haram da meydandadır. Bunların arasında şüpheli şeyler vardır. Harama düşmemek için bu şüphelilerden sakınmak lazımdır.)

Ebu Davud hazretleri, ilmiyle amel eden güzel ahlak sahibi bir kimseydi. Büyük bir Hadis âlimi olduğu için, Resulullah efendimizin ahlakı ile ahlaklanmaya çok çalışırdı.

Eserleri

Ebu Davud hazretlerinin **Sünen-i Ebu Davud** adlı eserinden başka, **Kitab-ı Merâsil ile Delâil-ün-Nübüvve** adlı eserleri de vardır.